

Nieuwsbrief China 2020

door Corry Zandbergen

Nieuws van onze studenten

Huidige studenten

So Sul Meh zit in het 1^e studiejaar van de hogere middelbare school in de stad. In totaal duurt de opleiding 3 jaar. De kosten voor deze opleiding zijn hoger, omdat ze hier intern verblijft. De studie valt haar een beetje zwaar, omdat ze hier veel strenger zijn dan in het dorp waar ze vandaan komt. Ze gaat elk weekend naar huis om bij haar moeder te zijn. Vroeger spraken ze niet veel met elkaar, maar tegenwoordig is de relatie veel beter. Sul Meh heeft nog steeds problemen met haar hart en gebruikt daar medicijnen voor. Haar moeder heeft nog steeds last van haar maag.

In het dorp waar ze wonen hebben ze geen problemen met corona gehad, dus hoeven ze geen mondkapje te dragen.

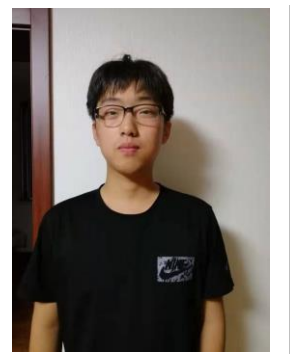

Huh Ho Bum

Het 1^e jaar op de universiteit in Hun Chun is vanwege corona heel lastig geweest. De studenten hebben te weinig lessen gekregen en krijgen daarom 1 jaar extra lessen. De universiteiten zijn gesloten voor buitenstaanders. Er mag niemand het gebouw in of uit. De studenten zijn intern en mogen de campus niet verlaten. In de zomervakantie is hij wel thuis in het gehandicaptenhuis geweest. Volgend jaar hoopt hij naar de universiteit in Yanji te kunnen gaan.

Lee Dzeh Rak

Hij zit in groep 2 van de hogere middelbare school in Longjing. Het gaat goed met hem. Omdat hij vaak 's avonds naar school moet heeft de heer Lee van het gehandicaptenhuis een familie in de stad gevonden waar hij kan wonen, zodat hij niet meer iedere keer naar het gehandicaptenhuis in het kleine dorpje hoeft te gaan om te slapen. Vanwege corona is het veel moeilijker om van de ene plaats naar de andere te gaan.

Nieuws van het gehandicaptenhuis “Liefdevol Hart”

De winterperiode van 2019 is voor de heer Lee heel stressvol geweest. De kinderen hebben geen vlees kunnen eten omdat het heel moeilijk verkrijgbaar was en daardoor ook ontzettend duur. Het was ook heel moeilijk om aan kolen te komen.

De lente is het seizoen om te planten, maar vanwege het Covid-19 virus was er geen transport mogelijk. Daarom was er weinig aanvoer van zaden.

Gelukkig heeft de heer Lee wel zaden kunnen bemachtigen en beloofde het een mooie oogst te worden. Helaas is de oogst van dit jaar helemaal verloren gegaan door de extreem hete zomer en de extreme neerslag van de herfsttyfoon, waardoor alles is verrot.

Niet alleen in Yanji, maar in heel China zijn er problemen met de oogst, waardoor de prijzen voor voedsel enorm zijn gestegen. Omdat er maar heel weinig inkomen van de gemeente binnenkomt zijn de kinderen afhankelijk van de giften van mensen uit de omgeving, maar wegens de beperkingen in de coronatijd kunnen deze mensen ook niet langskomen om voedsel te brengen.

Normaal gesproken eten ze gedurende de winter hun eigen oogst aardappelen en groenten, maar die zijn verwoest. Bovendien zijn er voor het inslaan van een wintervoorraad groenten, aardappelen, vlees etc. onvoldoende financiën. Om hen toch de winter 2020-2021 door te helpen hebben we dit jaar 15.000 Yuan extra gegeven om een wintervoorraad aan te schaffen.

Afgelopen zomer is er een afdak gemaakt bij het tuintje dat ze aan de overkant hebben. In het huis was het veel te warm voor de kinderen om te zitten en voor de kok om te koken. Bij het tuintje staat een ouderwets kookfornuis waar ze door het afdak gebruik van konden maken en met elkaar konden eten.

Naast de ellende met de oogst is er meer verdrietig nieuws te melden. Op zaterdag 11 juli 2020 is Sin Hjang Mi overleden aan een hartaanval. Zij is 23 jaar geworden. Zij kon niet goed praten. Nadat ze gevallen was hebben ze gelijk de ambulance gebeld, maar toen die na 6 minuten voor de deur stond was ze al overleden en konden ze niets meer voor haar doen. Op 14 juli is ze gecremeerd. De heer Lee was ontzettend verdrietig. Een Koreaans spreekwoord zegt “Als iemand nog zwart haar heeft en dan overlijdt is dat niet goed”. Dit is het 2^e kind dat is overleden sinds hij in 1998 het gehandicaptenhuis is begonnen.

Nieuws van het opvanghuis “Welzijn door Liefde”

De heer Han vertelde dat hij in de winter een van zijn eigen koeien heeft geslacht zodat ze afgelopen winter genoeg te eten hadden. Hij heeft al veel aanvragen van oudere mensen gekregen of er een plaatsje beschikbaar was zodat ze bij hem kunnen gaan wonen. Het wordt voor de ouderen steeds moeilijker om zelfstandig te wonen, omdat ze nauwelijks een uitkering krijgen van de overheid.

Er zijn in het voorjaar 10 kalfjes geboren. Dankzij de nieuwe stallen gaat het gelukkig heel erg goed met de koeien.

In mei zijn de bouwactiviteiten weer van start gegaan. Eerst werden de materialen aangeleverd voor de huizen. Dat kon heel voorzichtig over de restanten van de oude brug. Er is besloten om tegelijkertijd aan zowel de huizen en de brug te werken. Tijdens de droogtijd van het cement voor de brug kon weer verder gebouwd worden aan de huizen. Het was de bedoeling dat voor de winter de daken klaar zouden zijn. Ondanks allerlei tegenslagen is dat doel gelukkig bereikt.

Het was geen gemakkelijk jaar voor de heer Han. Door het Covid-19 virus heeft het land een tijdlang in lockdown gezeten en werden er geen materialen vervoerd. Het was een extreem hete zomer en in september heeft een tyfoon over het land geraasd, die voor behoorlijk wat schade gezorgd heeft bij het opvanghuis. De afgebroken maïs was helaas nog onrijp zodat het deze winter niet voor de koeien gebruikt kan worden.

Er is ontzettend veel water gevallen, harde rukwinden en regen zorgden voor overstromingen en aardverschuivingen vanaf de bergen. Het achtergebleven zand tussen de huizen en de berg kon niet met een shovel weggehaald worden, maar moest met de hand weg worden geschept. Dat heeft er helaas wel voor gezorgd dat de bouw weer verdere vertraging heeft opgelopen.

Gelukkig zijn er geen mensen gewond geraakt en is er geen schade aan de nieuwe gebouwen.

Ondertussen is de brug dusdanig gevorderd dat er overheen gereden kan worden. In mei volgend jaar zullen er nog hekken aan de zijkant geplaatst worden.

Op 20 april is een van de gehandicapte mannen, Dzoe Soeng Ho op 48-jarige leeftijd naar het ziekenhuis gebracht. Zijn moeder heeft in het opvanghuis bij de heer Han gewoond en hij woonde toen in Gwangzhou. Hij was ongeveer 35 jaar toen hij een hersenbloeding kreeg en is vervolgens verhuisd naar het opvanghuis. Zijn moeder is ondertussen overleden. De heer Han heeft hem bij zich gehouden als zijn eigen zoon. Vanwege de gevolgen van deze hersenbloeding moet hij af en toe behandeld worden in het ziekenhuis. Hij is 2 weken opgenomen geweest en de heer Han heeft daar elke

dag voor hem gezorgd. De ziekenhuiskosten zijn helaas wel weer een grote uitgavepost. Gelukkig heeft zijn zus een massage-apparaat gebracht, dat heel goed is voor de behandeling van de oude en gehandicapte mensen. Zij betaalt de huur voor dit apparaat.

De verstandelijk gehandicapte jongen die niet kan spreken is ziek geworden. Hij laat nu zijn plas en ontlasting gewoon lopen. Er moeten nieuwe medicijnen gehaald worden in het ziekenhuis en hij heeft volledige verzorging nodig.

In oktober heeft de heer Han zelf ook in het ziekenhuis gelegen om de pinnen uit zijn arm en enkel eruit te laten halen. Eerst moest hij in het ziekenhuis 2 weken in quarantaine voordat hij geholpen kon worden. Gelukkig had hij geen corona. Hij is geopereerd en heeft nog enkele dagen in het ziekenhuis gelegen voordat hij eind oktober weer naar huis mocht. Zijn vrouw heeft voor hem gezorgd in het ziekenhuis. Gelukkig hebben zijn oudste zoon en zijn 2 zussen voor de gehandicapte mensen en de kinderen gezorgd. De heer Han is nu weer thuis maar moet 6 maanden heel voorzichtig zijn en mag alleen maar licht werk doen.

Hij is enorm blij met alle financiële hulp die hij van ons heeft gekregen, want zonder onze hulp is het niet mogelijk om alles te realiseren. Hij wil iedereen heel hartelijk bedanken en heeft een bedankbrief geschreven.

Helaas waren er dit jaar weer veel extra kosten.

- Ziekenhuiskosten van Soeng Ho
- Aanschaf incontinentiemateriaal voor de verstandelijk gehandicapte jongen.
- Kosten veevoer, omdat de maïsogst door de tyfoon verloren is gegaan
- Extra kosten aan de weg vanwege de tyfoon
- Interieur voor de huizen

Daarnaast wordt de kolencentrale in Tumen afgebroken en moet er een andere grote verwarmingsketel worden aangeschaft. Dat zijn ook weer extra kosten.

We hopen dat jullie willen blijven helpen om dit project, dat we samen begonnen zijn, tot een goed einde af te maken, zodat in de nabije toekomst de wens van de oudere mensen om daar een verzorgde oude dag te mogen hebben, in vervulling zal mogen gaan en dat er ook gehandicapte kinderen opgevangen kunnen worden.